De algemene vergadering van de sociale bewegingen van het Wereld Sociaal Forum in Dakar in 2011, bevestigen het belang van de bijdrage van Afrika en zijn volkeren tot het opbouwen van de menselijke beschaving. De volkeren van alle werelddelen voeren samen strijd en verzetten zich krachtig tegen de overheersing van het kapitaal. Dit kapitaal verbergt zich achter beloftes van economische vooruitgang en politieke schijnstabiliteit.

Het proces van dekolonisatie van de volkeren blijft voor de sociale bewegingen van de hele wereld, een grote uitdaging.

We betonen onze steun en actieve solidariteit met de bevolking van Tunesië ,van Egypte en van de Arabische wereld. Ze eisen nu echte democratie en willen dat de macht wordt uitgeoefend door het volk. Hun strijd toont de weg naar een andere wereld zonder onderdrukking en uitbuiting.

We bevestigen opnieuw krachtig onze steun aan de volkeren van Ivoorkust, van Afrika en de hele wereld in hun strijd voor democratisch en participatief zelfbeschikkingsrecht. We verdedigen het recht op zelfbeschikking en de collectieve rechten van alle volkeren waar ook ter wereld.

De algemene vergadering van de sociale bewegingen is in het proces van het Wereld Sociaal Forum, een plaats waar wij bijeenkomen in alle diversiteit om gezamenlijk de strijd tegen het kapitalisme, tegen het patriarchaat, tegen het racisme en tegen alle vormen van discriminatie aan de orde te stellen.

Tien jaar geleden had in Porto Allegre het eerste Forum plaats. Gedurende deze tien jaar hebben we samen geschiedenis gemaakt en gemeenschappelijk gewerkt. Dat heeft resultaten gehad met name in Latijns Amerika waar we er in geslaagd zijn neoliberale bondgenootschappen af te remmen en concreet alternatieven voor te stellen voor een sociaal rechtvaardige ontwikkeling die ook de natuur eerbiedigt.

In die tien jaar zagen we ook de explosie van een systeemcrisis die de vorm aannam van een voedselcrisis, een milieucrisis, een financiële en economische crisis. Ze veroorzaakte een toename van migraties en gedwongen verplaatsingen van mensen, een toename van de uitbuiting, van de schuldenlast en van de ongelijkheid.

We klagen de verantwoordelijken van dit systeem aan (banken, multinationals, grote media, internationale instellingen,...). In hun zoektocht naar zoveel mogelijk winst, blijven ze een interventionistische politiek voeren: oorlogen, militaire bezettingen en zogezegd humanitaire tussenkomsten. Ze bouwen militaire bases, roven de natuurlijke grondstoffen, buiten de volkeren uit, organiseren ideologische manipulaties. Via het financieel helpen van sociale sectoren waarbij ze

belang hebben, worden mensen ingepalmd. Hun ‘hulp’ creëert nog meer afhankelijkheid.

Het kapitalisme vernielt het gewone leven van de volkeren. Toch zien we elke dag strijd voor sociale rechtvaardigheid, tegen de schade toegebracht door het kolonialisme en voor het recht op een menswaardig leven.

Wij, de volkeren, zijn niet bereid te betalen voor hun crisis, die binnen het kapitalistisch systeem onoplosbaar is. Wij, als sociale bewegingen, herbevestigen de noodzaak van een gemeenschappelijke strategie van strijd tegen het kapitalisme:

We strijden tegen de multinationale ondernemingen want zij ondersteunen het kapitalistische systeem, privatiseren het leven, de openbare diensten en de gemeenschappelijke rijkdommen zoals het water, de lucht, het land, het zaaigoed, minerale grondstoffen. De multinationals bevorderen oorlog door het aanwerven van privébedrijven en huursoldaten en door wapenproductie, hun beleid van ontginning is schadelijk voor het leven, ze nemen ons land af en ontwikkelen transgeen zaaigoed wat de voedsel autonomie ontneemt aan de volkeren en de biodiversiteit vernietigt.

Wij eisen soevereiniteit voor de volkeren in het recht om hun eigen levenswijze te bepalen. Lokale productie moet worden beschermd zodat de waardigheid van het werken in de landbouw en voorouderlijke levensvoorwaarden behouden blijven. Wij klagen de neoliberale akkoorden van vrijhandel aan en we eisen de vrijheid op voor alle mensen om vrij te reizen.

Wij blijven ons inzetten voor de onvoorwaardelijke afschaffing van de publieke schuld van alle landen van het Zuiden. In de landen van het Noorden klagen we aan dat de openbare schuld gebruikt wordt om onrechtvaardige en antisociale maatregelen op te leggen aan de bevolkingen.

Laat ons massaal mobiliseren naar aanleiding van de G8 en de G20 bijeenkomsten om nee te zeggen aan deze politiek die ons als koopwaar behandelt!

Wij ijveren voor rechtvaardigheid in verband met het klimaat en voor voedselsoevereiniteit. De globale opwarming is een gevolg van kapitalistische productie, distributie en consumptie. De multinationals, de internationale financiële instellingen en de regeringen in hun dienst willen de uitstoot van broeikasgassen niet verminderen. Wij klagen het “groene kapitalisme” aan en weigeren de valse oplossingen voor de klimaatcrisis zoals de agrobrandstoffen, de GMO’s, de markt van emissierechten en REDD die aan verarmde bevolkingen vooruitgang beloven terwijl ze in werkelijkheid wouden en land waar de mensen duizenden jaren leefden, privatiseren en tot koopwaar maken.

We verdedigen de voedselsoevereiniteit en het akkoord van de bijeenkomst van de volkeren in Cochabamba tegen de klimaatverandering. Daar werden echte alternatieven voor de klimaatcrisis naar voor gebracht door sociale bewegingen en organisaties van heel de wereld.

Laat ons allen, in de eerste plaats in Afrika, een succes maken van de mobilisaties naar aanleiding van COP 17 in Durban, Zuid-Afrika in 2012, voor het herbevestigen van de rechten van de volkeren en van de natuur en tegen het onrechtmatige akkoord afgesloten in Cancún.

We verdedigen organische landbouw als echte oplossing voor de voedsel- en klimaatcrisis. Het betekent ook toegang tot land voor wie erop werkt. We roepen daarom op tot een grote mobilisatie tegen het afnemen van land en we steunen het verzet van lokale boeren.

We strijden tegen het geweld ten aanzien van vrouwen in militaire bezette gebieden maar ook tegen geweld op vrouwen door het criminaliseren van vrouwen die in sociale strijd actief zijn. We strijden tegen geweld binnen het gezin en tegen seksueel geweld waarin vrouwen als koopwaar of objecten behandeld worden, wanneer hun zelfbeschikkingsrecht over hun eigen lichaam en spiritualiteit niet wordt erkend. We strijden tegen de handel in vrouwen, meisjes en jongens. Laat ons allen overal ter

wereld vechten tegen het geweld op vrouwen. We verdedigen de seksuele diversiteit, het recht op zelfbeschikking inzake gender en we verzetten ons tegen homofobie en seksistisch geweld.

We vechten voor vrede en tegen de oorlog, het kolonialisme, de bezetting en militarisering van onze territoria.

De imperialistische grootmachten gebruiken militaire bases om conflicten te veroorzaken, natuurlijke rijkdommen te roven en te controleren en antidemocratische initiatieven te nemen zoals het geval was met de staatsgreep in Honduras en de militaire bezetting van Haïti. Ze bevorderen oorlogen en conflicten zoals in Afghanistan, Irak, de democratische republiek Kongo en vele andere landen.

We moeten de strijd tegen de repressie van volkeren en tegen de criminalisering van hun verzet opvoeren. We moeten banden van solidariteit tussen de volkeren versterken zoals de BDS (boycot, desinvesteren, sancties) tegen Israël. Onze strijd is ook gericht tegen de NATO en voor het uitschakelen van alle kernwapens.

In al deze voorbeelden van strijd moeten we vechten voor onze ideeën en hiervoor moet communicatie meer democratisch worden. Voor ons is het mogelijk een andere globalisering op te bouwen, vertrekkende van de volkeren en de bevolking zelf met actieve deelname van jongeren, vrouwen, boeren en van de inheemse volkeren.

De algemene vergadering van de sociale bewegingen roept alle krachten van volksverzet ter wereld op tot twee mobilisaties gecoördineerd op wereldvlak om zo bij te dragen tot de emancipatie en zelfbeschikking van de volkeren en tot de strijd tegen het kapitalisme.

Naar het voorbeeld van strijd van de bevolking in Tunesië en in Egypte roepen we op voor een dag van internationale solidariteit met de opstand van het Arabische en Afrikaanse volk op 20 maart. Hun strijd versterkt de strijd van alle volkeren: de weerstand van het Palestijnse volk en van de Saharouis, de mobilisaties in Europa, in Azië en in Afrika tegen de schuldenlast en de structurele aanpassingen, en alle veranderingsprocessen die in Latijns Amerika aan het werk zijn.

Wij roepen ook op tot een wereld actiedag tegen het kapitalisme op 12 oktober om op alle mogelijke terreinen onze weigering van dit vernietigend systeem te uiten.

Sociale bewegingen in hele wereld, samen vooruit naar eenheid om het kapitalisme af te schaffen!

We zullen overwinnen!

Wereld Sociaal Forum Dakar (Senegal) – 10 februari 2011